

Reinowadder Rebbane.

Reinowadder Rebbane.

Üks ennemuistene jut.

Ellajade majja-pidde, rändamise-luijo, teggo:
Kubwab õppetuse idde, näitwab preglift sine näggo.

1.

Rebbane piddo olli lääse; lebbitamas
nurm ja mets, — dieksti otsutamas; rünkjal ja kõrgel,
leppikus ja põesastikkus tõusis linnu rõemo-laul; õpit
üidis ütsewa tominga ladwas, lõufene lõritas pilwe
lautusel. „Ujud, luhhad, arrud, sood“ seistid lille katte
al, lahkest läitis kõrgel taewas, neio ehtes paistis Ma.

Lõukoer, ellajade kuningas, koggus oma allamid
koko; sõnum lendas üle Ma iggale pole ja üidis
kõit riigi-ellokad kuninglikko aujärje ette. Wallitseja
kässo peale tõttasid karwased ning sulgis issandad ul-
galeste teele ja tullid senna kõrgejalg kurg, kirjo pas-
katraat, kõrwe karjapois karro, Väne lambuline hunt,
määr — lianiinega Jrmabbe, ja üks otsata parw-
muid suri ja weikid loomi; sest kuningas ihkas üle-
made riigi-issandadega nõu piddada ja arwalikkust
kohbut mõista. Kõit ollid tulnud ja ei piddand kasto
mõda leddagi puduma, agga siiski pudus üks —
Reinowadder rebbane, se kelm, kes kül teadis kui
paljo teina wiimisd koerustikkusi kuningaga kõrwa olli
tunginud. Ja kuidas kurri süddametunnistus ilka
walgust ning päwa pelgab, nõnda pelgas karwal reb-

Der Druck ist unter der Bedingung gestattet, daß
nach Beendigung Desselben die vorgeschriebene Anzahl von
Exemplaren bei dem Dorpat'schen Censur-Comité eingereicht
werde.

Dorpat d. 15. April 1850.

Censor Samson.

Rebbane

Rebbane